

квѣтъ Божійъ,, [Дѣян. 2; 28]. И самъ Петръ дума въ първо-то си посланіе: “Пресвитери-ти, които сж между васъ, увѣщавамъ азъ пресвитеръ, да пасжтъ стадо-то Божіе,, [1 Пет. 5, 1, 2]. Така видимъ, че не само на Апостола-ты, но и на пресвитеры-ты было заповѣдано, “да пасжтъ стадо-то Божіе,, “да пасжтъ Църквѣтъ Божію,, За това въ тоя случай Петръ нѣмалъ по голѣмъ власть отъ други-ты Апостола.

Значеніе то на тыя стихове види ся че е това. Христосъ вмѣсто да почита Петра, обличи го за отричаніе-то му. Іуда съ престѣпленіе-то си испадна отъ Апостолство-то си. И Петръ, като ся отрече три пѣти отъ учителя си, и ся клѣ, че Го не познава, несумѣнно ся страхува да не е испадналъ и той отъ апостолство-то си, и за това ся залови за първо-то си занятіе, за рыбарство-то. Христосъ му ся яви, и вмѣсто да го выка на апостолско-то му име, Петръ, выка го, “Симоне Іонинъ,, на име-то, което имаше преди де стане Апостолъ. Преди време Петръ каза, че той обикна Іисуса по много отъ други-ты Апостола [Мат. 26; 33]. За това Господь го попыта, що мыслишь ты сега, “Симоне Іонинъ; обычашь ли мя по много отъ тыя,, [други-ты Апостола]? Тоя въпросъ повтори *три пѣти* за да му напомни *трикратно-то* му отричаніе. И като му зарѣча да пасе агънца-та му и овцы-ты му, увѣри го, че не ще да го свали отъ апостолскѣтъ